

عنوان مقاله:

نمود مینیمالیسم و واقعیت گرایی اجتماعی ایران در داستان بچه ی مردم نوشته جلال آل احمد

محل انتشار:

پنجمین همایش متن پژوهی ادبی نگاهی تازه به سبک شناسی، بلاغت، نقد ادبی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسنده:

فایزه یوسف مجنی - دانشجوی کارشناسی ارشد زبان و ادبیات انگلیسی، دانشگاه علامه طباطبائی

خلاصه مقاله:

جلال آل احمد از نویسندگان بنام و صاحب سبک ادبیات معاصر ایران است که تاثیرشگرفی بر جریان روشنفکری و داستان نویسی ایران داشته. او که خود الگویی در میان طیف ادبی و مردمی زمان خود بوده، ادامه دهنده ی راه محمدعلی جمال زاده و صادق هدایت در ساده نویسی و استفاده از زبان و لحن عموم مردم در محاورات است. آنچه در نثر جلال به اوج رسیده و گسترش یافته همین ساده نویسی و موجز بودن نثر اوست داستان بچه ی مردم گواه روشنی بر این امر است. چنان که نثر این داستان به غایت موجز بوده و در عین حال نشانگر زوایایی واقعی و عینی از زندگی اجتماعی مردم در جامعه ی آن دوران است. رویکرد آل احمد به مسایل اجتماعی بیانگر گرایش او به رئالیسم انتقادی است و این موضوع او را به عنوان یکی از تیزبین ترین منتقدان اجتماعی عصر خود معرفی میکند. هدف اصلی جلال در حقیقت بازنویسی مسایل اجتماعی از دیدگاه انتقادی به زبان داستان است. لذا داستان کوتاه با توجه به ویژگی های سبکی خود ژانر مناسبی برای بیان مقصود این نویسنده و اثرگذاری لازم بر مخاطب است بچه ی مردم با حفظ ویژگی های سبکی داستانی مینیمال است و با توجه به فشردگی و ایجاز بیش از حد داستان در مکتب مینیمالیسم جای میگیرد. در این نوع ادبی (مینیمالیسم) نویسنده از بیان هر توضیح اضافه خودداری کرده و تنها اطلاعات مورد نیاز خواننده را در اختیار او می گذارد. بنابراین هر شخص مختار به برداشت شخصی خود از داستان است و نویسنده تا حد امکان دست مخاطب را در تفسیر داستان باز می گذارد. اما آنچه در این جستار مورد توجه قرار گرفته نیز بررسی شاخصه های مینیمال در داستان بچه ی مردم و اثرگذاری آن بر مخاطب، به عنوان داستانی واقعیت گراست

کلمات کلیدی:

بچه ی مردم، جلال آل احمد، داستان کوتاه، مینیمالیسم، واقعیت گرایی اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/761768>

